

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

4. Vice Beati Petri &c. De matribus quæ prolis suæ procurant interitum: de
incestis, & alia fœda libidine: de iis qui cum sicca fæce vini, & micis panis
vino intinctis, Missam faciunt: de matrimoniis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1172.

§. 22. Quia vero in Christo omnes unus sumus, & non est personarum differentia apud Deum, tam remissionis peccatorum quam alterius beneficentiae, atque Apostolicae benedictionis, quae vobis indulta est, etiam familiam vestram, & servientes vestros volumus esse participes.

§. 23. Cum autem fratres vestri, qui ad suscipiendas collectas destinati fuerint, in Civitatem Castellum, vel vicum advenerint, si forte locus ille interdictus sit, in jocundo eorum adventu, pro Templi honore, & eorumdem Militum reverentia, semel in anno aperiantur Ecclesiae, & exclusis excommunicatis divina Officia celebrentur.

§. 24. Nulli ergo omnino hominum liceat praedictum locum temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare, set omnia integra conserventur vestris & aliorum Dei fidelium usibus omnimodis profutura.

§. 25. Si quis igitur hujus nostrae constitutionis paginam sciens contra eam temere venire temptaverit, secundo tertiove commonitus, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reumque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a sacratissimo corpore ac sanguine Dei & Domini Redemptoris Nostri Jesu Christi alienus fiat, atque in extremo examine districtae ultioni subiaceat.

§. 26. Conservantes autem haec omnipotentis Dei & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus benedictionem & gratiam consequantur Amen. Amen. Amen.

III.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I.
Col. 569.

Epistola Alexandri Papae III. ad Joscium Archiepiscopum Turonensem & ejus suffraganeos Confirmat sententiam interdicti latam in Cismarinam terram regis Angliae propter vim illatam S. Thomae Cantuariensi Archiepiscopo.

ALEXANDER EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, venerabilibus Fratribus Jo. Turonensi Archiepiscopo & universis Suffraganeis ejus & Ecclesiasticis personis in sua provincia constitutis salutem, & Apostolicam benedictionem.

IN Apostolicae sedis specula licet immeriti constituti, universorum excessus per nos aut per eos qui sunt in partem sollicitudinis nobis commissa assumti, provida debemus circumspectione corrigere, & singulorum erratibus pontificali moderantia obviare: ne nobis dissimulantibus, vitia videantur virtutibus prevalere.

§. 1. A memoria siquidem nostra non excidit, qualiter pro pace Sanctae recordationis Thomae Cantuariensis Archiepiscopi, cujus anima Deo, sicut credimus praetioso Martyrio dedicata in Coelis cum sanctis habitat, juxta Officij nostri debitum solliciti & vigiles existentes, venerabilibus fratribus nostris Willelmo Senonensi Apostolicae sedis legato & Ro. Rothomagensi Archiepiscopis mandaverimus, ut si Rex Anglorum ei Ecclesiam suam in omni pace & libertate non dimitteret, & ablata non restitueret, nec pacem quam secum fecerat firmiter conservaret, terram ejus Cismarinam interdicto subicerent: & si uterque aliquo casu interesse non posset, vel nollet, alter nihilominus mandatum nostrum studiosus adimpleret.

§. 2. Quia vero praenominato Ro. Rotomagensi nolente mandatum nostrum exequi, id per jam dictum Senonensem est adimpletum, nos de communi fratrum nostrorum consilio, sententiam quam idem Archiepiscopus de mandato & auctoritate nostra in totam terram Cismarinam praedicti regis Angliae protulisse dinoscitur, ratam & firmam habentes, & eam auctoritate Apostolica confirmantes, universitati vestrae per Apostolica scripta praecipiendo mandamus, & in virtute obedientiae sub periculo ordinis & Officij vestri praecipimus, quatinus eandem sententiam in terra quae est in ditione memorati Regis, usque ad dignam satisfactionem firmiter, & inviolabiliter observetis, & ab aliis faciatis inviolabiliter observari: nec aliquis vestrum eam relaxare, vel contra ipsam sine mandato Romani Pontificis vel legati ab eo destinati divina officia celebrare praesumat. Data Tuscul. II. Idus Maij.

De matribus quae prolis suae procurant interitum: de incestis, & alia feeda libidine: de iis qui cum sicca faece vini, & micis panis vino intinctis, Missam faciunt: de matrimoniis sine sacerdotali benedictione factis.

ALEXANDER EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, Upsellensi Archiepiscopo, & Suffraganeis ejus.

VICE beati Petri Apostolorum principis, largiente Deo & Domino nostro, qui ait, *Speculatorem te dedi domui Israel*, super gentes & regna, licet immeriti, in Apostolicae sedis specula constituti: pontificalis officii debito pro universis compellimur sollicitudinem gerere, & antiquo hosti, qui tanquam saevissimus leo circuit quaerens quem devoret, pastoralis providentia obviare, ne gregem Dominicum invadat, & diversis eum vitiorum moribus laceret. Inde est, quod vehementi cor nostrum doloris pulsatur stimulo, audit quod in partibus vestris in tantum libido crudelis & turpis excreverit, ut quaedam mulieres prolis suae procurant interitum, earumque corruptores tam horrendo & detestabili facinori, non solum consentire, verum etiam persuadere praesumant: & alii incestuosa conjunctione, plerique cum jumentis abominanda se pollutione commaculent. Quae quantum sint gravia, & creatori nostro penitus inimica, ipsa sceleris atrocitas satis demonstrat; quam nec audientium aures sine ingenti possunt horrore percipere.

Si enim qui jactato in terram semine prolem nolebat ex uxore suscipere, percussus a Domino testamenti veteris serie dinoscitur: qua poena feriendus esse monstratur, qui natum proprium non abhorret occidere, & mavult interire quam vivere? Cujus utique criminis poena, illud etiam persuadentes vel consentientes involvi, beatus Augustinus ostendit dicens: *se periculose decipiunt, qui existimant eos tantum homicidas existere, qui manibus hominem occidunt, & non potius eos per quorum consilium & fraudem & exhortationem, homines extinguunt. Nam Judaei Dominum nequaquam propriis manibus interfecerunt, sicut scriptum est: *Nobis non licet interficere quemquam. Sed tamen illis mors Domini imputatur, quia ipsi eum lingua interfecerunt dicentes: Crucifige, crucifige eum.**

Incestum vero quantum sacri abhorreat cano-

ANNO
1172.

IV.
Ex Labbe
Tsm. X. Col.
1263.

ANNO
1181.

nes, concilium Ilerdense demonstrat: Cum his, inquit, qui incestus se pollutione commulant: quamdiu in ipso detestando & illicito carnis contubernio perseverant, nec fumere cibum ulli Christianorum, sicut Apostolus iussit, licebit. Porro scelus cum jumentis committitur quanta sit animadversio plebendum, legislator Moyses declarat, cum etiam ipsa interfici animalia jubeat, quæ tali contaminata flagitio indignam refricant acti memoriam.

Quia igitur abominabilem horum excessuum præsumptionem severa satis districtio congruit insequi: prædictos propriæ proles necatores, & tam ipsam facinus persuadentes, quam consentientes, seu quoslibet parricidas, aut cum matre, filia, consobrina, vel nepte agentes, quam cum jumentis coeuntes, artiori penitentia jugo curetis compescere: & nisi senio confecti, vel corporis fuerint debilitate seu egestate oppressi, eos ad sedem apostolicam compellatis venire, & beatorum Apostolorum Petri & Pauli limina visitare ut in sudore vultus sui, & viarum labore, superni judicis iram evadere, & ipsius misericordiam valeant invenire.

Ad hæc qui dormiendo, non voluntate, sed casu filios suos oppressisse inveniuntur: triennio si iidem filii fuerint baptizati; si vero absque sacro baptismate decesserint, quinquennio penitentia disciplinæ subiaceant. Sacerdotes, quos ab his studiosus præcavere convenit, officii sui perpetua executione priventur. Verum si qui parentum absentes fuerint quando eorum filii suffocantur, aut si id sub aliena custodia contigerit: extra culpam erunt: si tamen eos non furiosæ, sed congruenti custodia ipsos se crediderint tradidisse.

Præterea non sine cordis amaritudine quosdam sacerdotes contra apostolicas institutiones, cum sicca facie vini, vel cum micis panis vino intinctis, Missam celebrare audivimus: & fideles laicos non Christiano more, & fideles sacerdotali benedictione & Missa, matrimonium contrahere. Unde sæpe illicita contingit fieri conjugia, & inter legitimas personas divortium intervenire. Sane cum omne crimen, atque omne peccatum oblati Deo sacrificiis deleatur: quid de cætero pro delictorum expiatione Domino dabitur, quando in ipsa sacrificii oblatione erratur? Cum enim magister veritatis, discipulis suis sacramentum commendaret nostræ salutis: non siccam faciem vini, non micas panis vino intinctis accipit, sed panem & calicem, & benedicens dedit discipulis suis. Quia igitur secus agere, evangelicæ & apostolicæ doctrinæ contrarium, & consuetudini Ecclesiasticæ penitus est adversum: apostolica prohibemus autoritate, ut cum sicca facie vini, vel cum micis panis vino intinctis, vel alio modo quam Dominus instituit, nullus de cætero sacrificare atretet: sed secundum formam sacrosanctæ Ecclesiæ Romanæ quam vos in omnibus imitari oportet, solum panem & vinum aqua mixtum in sacrificio corporis & sanguinis Christi offeratis.

Cæterum clandestina, & absque sacerdotali benedictione non debere contrahi conjugia, aut nisi inter legitimas personas, quæ infra septimum gradum nulla consanguinitatis linea conjungantur: nec contracta, nisi canonice & consensu Episcopi dissolvi: multorum sanctorum Patrum declarat auctoritas. Vos itaque muniti sanctorum Patrum sanctionibus & ecclesiasticis institutis, hæc quæ dicta sunt, diligenter servate, & ab aliis præcipite inviolabiliter observari: dispensationis moderamine utentes, ut qui in quinto vel quarto gradu conjuncti sunt, eos non separetis, sed ne amplius taliter conjungantur,

pontificali autoritate & districtioe prohibeatis.
Datum Tuscul. v. Idus Septembris.

LUCIUS TERTIUS,

PONTIFEX CLXXXIII.

ANNO DOMINI MCLXXXI.

Lucius III. Lucensis, Hetruscus, Ubaldu Allucingolus Bonagiuntæ Mordii filius, ex Canonico Lucensi, Presbiter Cardinalis tit. S. Praxedis ab Innocentio II. & Episcopus Ostiensis, & Veliternus ab Hadriano IV. factus, creatus Romæ quarto Kal. Septembris, & coronatus 3. Kal. anno 1181. sedit annos 4. menses 2. dies 28. Creavit Cardinales 15. Obiit Veronæ 7. Kal. Decembris 1185. Corpus ejus in Cathedrali Ecclesia sepultum. Non vacavit sedes. (*Magni Bullarii Romani, Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 47.*)

Templariis Privilegia ab Alexandro concessa confirmat.

LUCIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, dilectis filiis Arnaldo Magistro religioso militiae Templi, quod Jerusalem situm est, ejusque fratribus tam presentibus quam futuris in perpetuum.

OMNE datum optimum, & omne donum perfectum de sursum est descendens à Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. Proinde, dilecti in Domino filii de vobis & pro vobis omnipotentem Dominum collaudamus, quoniam in universo mundo vestra religio & veneranda institutio nuntiatur. Cum enim natura essetis filii iræ & sæculi voluptatibus dediti, nunc per aspirantem gratiam Evangelii non surdi auditores effecti, relictis pompis sæcularibus, & rebus propriis, dimissa etiam spatiosa via, quæ ducit ad mortem, arduum iter, quod ducit ad vitam, humiliter elegistis, atque ad comprobandum quod in Deo militia specialiter computemini. signum vivificæ crucis in vestro pectore assidue circumfertis.

Accedit ad hoc quod tanquam veri Israelitæ, atque instructissimi divini prælii bellatores, verè charitatis flamma succensi dictum Evangelicum operibus adimpletis, quo dicitur, majorem hac dilectionem nemo habet quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Unde cum summi Pastoris vocem juxta, animas vestras pro fratribus ponere, eosque ab incuris Paganorum defendere minime formidetis, & cum nomine censeamini milites constituti estis à Domino Catholicæ Ecclesiæ defensores, & inimicorum Christi impugnatores.

Licet autem vestrum studium & laudanda devotio in tam sacro opere toto corde, & totâ mente desudet nichilominus tamen universitatem vestram exhortamur in Domino, atque in peccatorum remissionem auctoritate Dei, & Beati Petri Apostolorum Principis, tam vobis quam servitoribus vestris injungimus, ut pro tuenda Catholica Ecclesia & ea, quæ est sub Paganorum tyrannide, de ipsorum spurcicia eruenda, expugnando inimicos crucis invocato Christi nomine intrepidè laboretis.

ANNO
1181.

i.
Ex Archiv.
Angl. Ry-
mer. Tom. I.
pag. 84.